

Skarżysko-Kamienna, dnia 17 lutego 2026 r.

GG-II.6122.6.2025

DECYZJA

Na podstawie art. 162 § 1 pkt 1) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j.: Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) w związku z art. 20 ust. 1 i ust. 6 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 82) - dalej ustawy *ogril*, z urzędu

stwierdzam

wygaśnięcie decyzji Starosty Skarżyskiego z dnia 16 września 2003 r. znak: GG.II.6018/3/2003 w części dotyczącej terenu, na którym nie wykonano dotychczas rekultywacji, położonego w mieście Suchedniów, zajętego pod kopalnię odkrywkową „Baranów”, jako bezprzedmiotowej.

Uzasadnienie

W myśl art. 162 § 1 powołanej ustawy, organ administracji publicznej, który wydał decyzję w pierwszej instancji, stwierdza jej wygaśnięcie, jeżeli decyzja:

- 1) stała się bezprzedmiotowa, a stwierdzenie wygaśnięcia takiej decyzji nakazuje przepis prawa albo gdy leży to w interesie społecznym lub w interesie strony;
- 2) została wydana z zastrzeżeniem dopełnienia przez stronę określonego warunku, a strona nie dopełniła tego warunku.

Wnioskiem z dnia 22.10.2025 r. (data wpływu: 24.10.2025 r.) EKO-BYŚ Sp. z o.o., tj. obecny właściciel przedmiotowej kopalni, zwrócił się do Starosty Skarżyskiego o wydanie decyzji w sprawie rekultywacji i zagospodarowania przedmiotowego terenu, ustalającej i określającej kierunki rekultywacji odnośnie nieruchomości położonej w Suchedniowie, obręb 0001, oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr 6574/3 o pow. 21,4252 ha. Wnioskodawca był ostatnim koncesjonariuszem wydobywani surowca (koncesja do końca 2025 r., postępowanie w sprawie przedłużenia w toku). W sprawie z tego wniosku toczy się równolegle postępowanie znak: GG-II.6122.7.2025 w sprawie ustalenia osoby odpowiedzialnej za rekultywację oraz nowych kierunków rekultywacji, które nie będzie mogło być zakończone decyzją administracyjną, dopóki pozostaje w mocy decyzja Starosty Skarżyskiego z dnia 16 września 2003 r. znak: GG.II.6018/3/2003. Okoliczność ta przemawia za stwierdzeniem wygaśnięcia decyzji z dnia 16 września 2003 r. znak: GG.II.6018/3/2003, co byłoby w interesie społecznym, o ile zachodzą przesłanki prawne do stwierdzenia tego wygaśnięcia, wobec obiektywnych przeszkód do wykonywania postanowień tej decyzji, o czym dalej.

Podstawową kwestią do rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie jest odpowiedź na pytanie, czy decyzja Starosty Skarżyskiego z dnia 16 września 2003 r. znak: GG.II.6018/3/2003 może być skutecznie wykonywana. Bezspornym jest, że przeprowadzenie rekultywacji terenów zdegradowanych lub zdewastowanych leży w interesie społecznym. Ewentualna bezprzedmiotowość tej decyzji lub przeszkody do realizacji postanowień w niej zawartych (natury obiektywnej) mogłyby

spowodować, że ucierpi na tym interes społeczny. Następnie należy się zastanowić, czy prawa i obowiązki wynikające z tej decyzji można skutecznie przenieść na odpowiedni podmiot, na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy *ogril*.

Decyzja Starosty Skarżyskiego z dnia 16 września 2003 r. znak: GG.II.6018/3/2003 odnosi się do gruntów oznaczonych w ewidencji gruntów i budynków jako działki: nr 6574/3 o pow. 21,4252 ha, nr 6574/4 o pow. 1,2251 ha i nr 6574/5 o pow. 0,3886 ha. Tutejszy organ ustalił, że działki nr 6574/4 i nr 6574/5 (działka nr 6574/5 podzieliła się na działki nr 6574/6 i nr 6574/7) były i są zajęte pod drogę wewnętrzną dojazdową do kopalni, przez tereny leśne. Skoro nie była prowadzona na nich działalność wydobywcza, nie zostały one zdegradowane lub zdevastowane w rozumieniu ustawy *ogril*, tj. nie wymagają rekultywacji. Ponadto, ostateczną decyzją z dnia 5 lipca 2007 r. znak: GG.II.6018/30/2007 uznano rekultywację za zakończoną na obszarze zwałowiska, na części działki nr 6574/3. W związku z powyższym, rekultywacji podlegać może jedynie odpowiednia część działki ewidencyjnej nr 6574/3. Należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 4 ustawy *ogril* rekultywacja obejmuje także odbudowanie lub zbudowanie niezbędnych dróg.

Decyzją Starosty Skarżyskiego z dnia 16 września 2003 r. znak: GG.II.6018/3/2003:

- 1) zobowiązano do wykonania rekultywacji Zakłady Wyrobów Kamionkowych „Marywil” S.A.;
- 2) ustalono leśny oraz wodny kierunek rekultywacji gruntów, o których mowa powyżej;
- 3) określono termin rekultywacji zwałowiska zewnętrznego na 31-12-2008 r.;
- 4) nakazano prowadzić rekultywację sukcesywnie i zakończyć w terminie do 5 lat od zaprzestania działalności.

Odnosząc się do powyższych postanowień decyzji z 2003 r., w toku niniejszego postępowania ustalono, co następuje:

Ad. pkt 1)

Zobowiązany do rekultywacji podmiot, „Marywil” S.A. nie istnieje, spółka została postawiona w stan upadłości likwidacyjnej i ostatecznie wykreślona z KRS w 2020 r. Majątek spółki został sprzedany. Koncesja na wydobywanie glin kamionkowych przeszła już w 2012 r. na nowego użytkownika wieczystego gruntów, zajętych przez kopalnię „Baranów” w Suchedniowie, objętych księgą wieczystą nr KI1R/00021247/8, tj. Pana Jana Szymańskiego (PPUH „AGRO-BUD”), a po jego śmierci na Panią Martę Szymańską-Baran. Obecny użytkownik wieczysty nieruchomości - EKO-BYŚ Sp. z o.o. prowadzi wydobywanie na podstawie koncesji przeniesionej decyzją Marszałka Województwa z dnia 30 listopada 2021 r. znak: ŚO-V.7422.38.2021 (postępowanie w sprawie przedłużenia koncesji w toku). Jak ustalił tutejszy Organ, faktyczna działalność górnicza była prowadzona w latach 2012 – 2021 przez Jana Szymańskiego lub spółkę „AGRO-BUD”. Prawa i obowiązki wynikające z ww. decyzji rekultywacyjnej nie zostały przeniesione. Podmiot PPUH „AGRO-BUD” nie istnieje. W związku z powyższym ograniczanie wartości użytkowej gruntów miało miejsce w głównej mierze przed 2012 r., a w latach późniejszych, w ograniczonym zakresie.

Z powyższego wynika, że nie będzie uzasadnione przeniesienie, na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy *ogril*, praw i obowiązków rekultywacyjnych na nowy podmiot, w tym EKO-BYŚ Sp. z o.o., bez ustalenia faktycznego udziału osób powodujących utratę albo ograniczenie wartości użytkowej gruntów, jak wskazuje przepis art. 20 ustawy *ogril*, co wydaje się niemożliwe. Działania w tym zakresie będą nieskuteczne.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, obowiązku rekultywacji nie można przenieść w drodze czynności cywilnoprawnej przez zobowiązanie nabywcy nieruchomości do przeprowadzenia

rekultywacji terenu, na którym prowadzona była działalność górnicza (WSA w Lublinie z 26.04.2019 r. I SA/Lu 1/19, WSA w Warszawie z 17.11.2004 r. II SA 4116/03, NSA z 24.11.2015 r. II OSK 701/14). Zgodnie z wyrokiem NSA, okoliczność, że strona nie jest już właścicielem gruntu, którego dotyczył obowiązek rekultywacji nałożony decyzją pozostaje bez znaczenia prawnego dla rozstrzygnięcia sprawy (NSA z 7.08.2018 r., II OSK 2090/16). Przyjmuje się, że obowiązek rekultywacji gruntów obciąża osobę, która spowodowała utratę albo ograniczenie wartości użytkowej gruntów, i że rekultywacja powinna być dokonana na koszt tej osoby. Jest to obowiązek bezwzględny, którego nie można przenieść na inny podmiot (bez przeniesienia praw do inwestycji) w drodze odrębnego aktu lub czynności. Obowiązek ten może jednak przejść na następców prawnych podmiotu wcześniej zobowiązanego do rekultywacji, na podstawie decyzji Starosty - art. 20 ust. 6 ustawy *ogril*.

Ad. pkt 2)

Zgodnie z okolicznościami opisanymi powyżej, obecny stan faktyczny przedmiotowych gruntów zajętych przez kopalnię znacznie różni się od stanu w 2003 r., kiedy ustalono kierunki rekultywacji decyzją z dnia 16 września 2003 r. znak: GG.II.6018/3/2003. Część gruntów została zrehabilitowana. Tutejszy organ uznał, że należy ponownie zbadać uwarunkowania do określonych kierunków rekultywacji, zwłaszcza, że w świetle dostępnych dokumentów kierunek wodny rekultywacji nie wydaje się właściwy z punktu widzenia ochrony środowiska, a więc interesu społecznego. W opinii PGL Lasów Państwowych z dnia 26 maja 2003 r. stwierdzono, że utworzony zbiornik wodny nie będzie przydatny w gospodarce leśnej do celów przeciwpożarowych, jak też wodopojowych (dla zwierząt). W tym miejscu należy wskazać, że decyzja z dnia 16 września 2003 r. znak: GG.II.6018/3/2003 nie była poprzedzona badaniem, czy nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 22a ustawy *ogril*.

Ponadto, co nie mniej istotne, utrzymanie wodnego kierunku rekultywacji byłoby sprzeczne z nowym planem zagospodarowania przestrzennego (Uchwała NR 125/XXIII/2025 Rady Miejskiej w Suchedniowie z dnia 18 grudnia 2025 r. w sprawie sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru kopalni „Baranów” w Suchedniowie – Dz. U. Woj. Św. z dnia 29 grudnia 2025 r. poz. 4429), w którym określono wyłącznie leśny kierunek rekultywacji przedmiotowych gruntów – w takim wypadku decyzja tutejszego organu zmuszałaby właściwy podmiot do wykonywania obowiązku rekultywacyjnego sprzecznie z prawem miejscowym.

Ad. pkt 3)

Wskazany w decyzji termin rekultywacji zwałowiska zewnętrznego upłynął, podmiot zobowiązany do rekultywacji nie istnieje, wobec czego termin ten nie może być przeniesiony. Ponadto teren zwałowiska zewnętrznego został zrehabilitowany.

Ad. pkt 4)

Wskazany w decyzji termin rekultywacji pozostałych terenów (poza zwałowiskiem zewnętrznym) został uzależniony od daty zaprzestania działalności. W opinii tutejszego organu, biorąc pod uwagę okoliczności opisane w pkt 1), należy stwierdzić, że podmiot zobowiązany do rekultywacji zakończył działalność wydobywczą około roku 2012, zatem termin rekultywacji upłynął. Podmiot zobowiązany do rekultywacji nie istnieje, wobec czego termin ten nie może być przeniesiony.

Należy zwrócić uwagę, że ustawa *ogril* nie wskazuje kryteriów, którymi winny kierować się organy administracji przy ustalaniu kierunków rekultywacji. Organ rozstrzygając w powyższym

zakresie winien wziąć pod uwagę całokształt okoliczności sprawy i po rozważeniu interesów stron postępowania zdecydować o kierunku rekultywacji. Decyzja w tym zakresie **ma uznaniowy charakter**. Wymaga od organu administracji wszechstronnego rozważenia wszystkich występujących w sprawie okoliczności. (wyrok WSA sygn. akt: II SA/Gd 775/17, sygn. akt: II SA/Ol 837/10).

Reasumując, nie ulega wątpliwości, że decyzja z dnia 16 września 2003 r. znak: GG.II.6018/3/2003 jest bezprzedmiotowa wobec braku decyzji o przeniesieniu praw i obowiązków z tej decyzji na podstawie art. 20 ust. 6 ustawy *ogril*, natomiast w interesie społecznym jest stwierdzenie wygaśnięcia tej decyzji w celu ustalenia nowych kierunków i zobowiązanego w odrębnym postępowaniu. Przeniesienie praw i obowiązków z tej decyzji byłoby problematyczne, w szczególności niezgodne z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto w interesie społecznym jest, aby zbadać, czy przedmiotowe grunty nie wymagają remediacji oraz czy wodny kierunek rekultywacji nie zagraża środowisku.

Podkreśleniu ponownie wymaga, że rozstrzygnięcia w sprawach rekultywacji gruntów na podstawie ustawy *ogril* mają charakter uznaniowy.

Tutejszy organ uznał, że w interesie społecznym, mając na uwadze szybkość postępowań administracyjnych, o czym mowa w Kpa, zasadne jest zakończenie postępowania w sprawie wygaśnięcia decyzji z dnia 16 września 2003 r. znak: GG.II.6018/3/2003 i pozbawienie tej decyzji mocy prawnej, aby możliwe było wydanie rozstrzygnięcia w równolegle prowadzonej sprawie z wniosku obecnego użytkownika wieczystego i koncesjonariusza (znak: GG-II.6122.7.2025).

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji decyzji.

Od decyzji niniejszej służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego za pośrednictwem Starosty Skarżyskiego w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Otrzymują:

1. Dyrektor Regionalnej Dyrekcji
Lasów Państwowych w Radomiu
ul. 25 czerwca 68, 26-600 Radom
2. Lasy Państwowe Nadleśnictwo Suchedniów
ul. Bodzentyńska 16, 26-130 Suchedniów
3. Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach
ul. Zagnańska 61, 25-528 Kielce
4. Burmistrz Miasta i Gminy Suchedniów
ul. Fabryczna 5, 26-130 Suchedniów

celem podania do publicznej wiadomości zgodnie z art. 49 Kpa:

5. Wydział Organizacyjny i Spraw Obywatelskich – w/m
6. Burmistrz Miasta i Gminy Suchedniów
ul. Fabryczna 5, 26-130 Suchedniów
7. a/a

Z up. STAROSTY
B. Gierczak
mgr inż. Bartłomiej Gierczak
GEODETA POWIATOWY
Naczelnik Wydziału
Geodezji, Kartografii, Katastru
i Gospodarki Nieruchomościami